

PORUKAMA
DO ISTINE

Iva Čanžek

1.poglavlje

U ulici Skeleton se bližila Noć vještica i svi su bili jako uzbuđeni. Spremao se veliki tulum kod 16-godišnjeg Bena.

Ben Smith je prekrasan smeđokosi dečko krupnih plavih očiju. Bio je vrlo popularan u školi, a i vrlo aktualna tema među djevojkama.

„Moram početi s pripremama“, reče Ben majci.

„Dobro“, odgovori majka pružajući mu novac, „otiđi kupiti potrebne stvari za tulum, ali povedi i Amy. I njoj je potreban kostim.“

„Ok“, pristane Ben iako nije bio nimalo zadovoljan drugim dijelom odgovora.

Naime, Amy je Benova 12-godišnja sestra, po njegovu mišljenju pravi mali davež.

Otišli su u trgovinu raznovrsnih stvari među kojima je bilo i mnogo potrepština za tulum. Zatim su otišli u trgovinu kostima.

„Želim biti princeza“, bila je Amyna želja.

Ben se trudio udovoljiti sestri, ali nisu pronašli kostim njezina veličine.

„Možeš biti vila“, predložio joj je. „Ili vještica.“

Ali ona to nije željela i se vratila sva u suzama, bez kostima.

„Što se dogodilo?“, upitala ju je mama.

„Ben mi nije htio kupiti kostim princeze“, jerala se Amy.

„Zašto?“, majka ljutito pogleda Bena.

„Bio je premalen. Predložio sam joj kostim vile ili vještice, ali nije htjela.“

Situaciju je spasio Benov otac koji je ukuću ušao s kostimom princeze u rukama.

Amy je bila presretna.

„Kako si znao?“, upita ga gđa Smith.

„Pokušao sam ga pronaći jutros u gradu, ali ga nije bilo pa sam otišao izvan grada.“

Nakon što je ostatak dana proveo postavljajući zastrašujuće ukrase po podrumu, Ben umoran ode spavati.

Usred noći Bena su probudili zastrašujući zvukovi i buka koja je dolazila iz podruma.

Ustao se, uzeo džepnu svjetiljku i izišao iz sobe.

Vjerojatno sam neki ukras postavio nestabilno, pomisli i spusti se u podrum.

Mađutim, kad je upalio svjetlo, nije mogao vjerovati svojim očima.

2.poglavlje

U podrumu je vladao kaos. Svi ukrasi su bili razbacani po podu, a neki i polomljeni. Podrumski prozor je bio otvoren.

Ben je bio siguran da je Amy odgovorna za to. Zatvorio je prozor i ljutito otišao prema Amynoj sobi.

Vrata su bila odškrinuta, a krevet prazan.
Ben se sa smješkom na licu vrati u krevet.

Ujutro je Ben ispričao roditeljima za stolom što se dogodilo.
„Užas“, bila je Aymna reakcija.
Samo glumi, pomisli Ben, znajući kako je Amy zbilja uvjerljiva u glumi kad to želi.
Uzeo je torbu i otišao u školu.

Kako je nastava odmicala, Ben je sve više razmišljao o protekloj noći.
Što ako zbilja Amy nije kriva?, razmišljao je.
Promatrao je ostale učenike i najednom su mu se svi činili sumnjivi.
Vraćajući se kući, još je uvijek o svemu razmišljao.

Stigavši kući, uočio je da je Amy sama. Pokucavši, ušao je u njenu sobu.
„Hej“, pozdravila ga je.
„Hoćeš li sama priznati ili ja to moram izvući iz tebe?“, započeo je bez pozdrava.
„Molim?! O čemu ti to govoriš?“
„Znam da si ono sinoć ti učinila.“
„Ja?!“, Amy je bila zbunjena. „Znaš da ti ja to nikad ne bih učinila. Pa i ja se želim dobro zabaviti na tvom tulumu.“
„Kad se to dogodilo tvoj krevet je bio prazan.“
„Išla sam po čašu vode.“
„Dobro, ali i dalje ti ne vjerujem. Držat ću te na oku“, rekao je na odlasku.

Zatim je otišao u trgovački centar kako bi kupio stvari kojima će nadoknaditi razbijene. Tamo je susreo Nicka.
Nick je jako zgodan crnokosi dečko koji je također jako popularan u školi.
On je također spremao tulum za Noć vještica, ali je propao zbog Benovog.
„Bok, Ben“, pozdravio ga je Nick.
„Bok.“
„Čuo sam da pripremaš tulum za Noć vještica.“
„Da, kako znaš. Evo, upravo idem kupiti nove ukrase. Oni su mi uništeni. Mislim da je to Amyno djelo.“
„Zbog tvog tuluma nikog nije briga za moj“, drsko odgovori Nick i ode.

3.poglavlje

Sljedeće noći se u podrumu ponovno začula lupa, ali sad je Ben bio siguran da to ne radi Amy jer su zajedno kartali.
„Opet ta buka“, ljutito je rekao Ben i otrčao prema podrumu ne bi li uhvatio krivca.

Stigavši u podrum, ponovno je zatekao zatekao otvoren prozor, ali je ovog puta je ugledao i sjenu neke osobe kako pretrčava dvorište i ulazi u automobil.

„Ta osoba mi je izgledala kao Nick“, bio je Benov komentar.

Amy je bila tužna što Ben nije uhvatio krivca.

Ujutro je Ben u školu došao ljutit imajući u glavi sliku Nicka kako trčeći odlazi iz njegovog dvorišta. Kad ga je ugledao prišao mu je mrkog pogleda.

„Jutro! Što ti je, nisi dobro spavao?“, sa smješkom ga je pozdravio Nick. „O,da! Jesi li uspio nadoknaditi ukrase? Jedva čekam tulum.“

Ben mu bez riječi priđe još bliže i baci se na njega. Tukli su se dok nije naišao ravnatelj koji ih je razdvojio i obojicu pozvao u svoj ured. Pošli su bez riječi, puni masnica od tuče.

„Hoćete li mi, molim vas, objasniti što se to upravo dogodilo na hodniku?“, upitao ih je ravnatelj nakon što su se smjestili u njegovom uredu.

Nick je sjedio sa zbunjenim izrazom na licu, koje je odavalo da on zapravo nema pojma zašto je napadnut.

Ali zato je Ben znao i odmah je započeo svoju priču:

„Kod mene se održava tulum za Noć vještica i zbog toga nitko ne želi doći na Nickov.“

Zastao je da uhvati zraka, a zatim nastavio:

„Zbog toga je Nick odlučio uništiti moj tulum te mi već dvije noći dolazi u podrum i uništava stvari.“

„Lažljivče!!!“, odvratio je Nick. „Ja jesam ljut, ali ne toliko da bi svima uskratio zabavu. Ne znam tko ti to radi, ali ja ne. Ta i ja sam pozvan.“

„E da znaš, više nisi!“ Ben bi ga rado ponovno udario, zbog laganja, ali se uspio suzdržati.

„Smirite se, obojica. Molim vas da se ovo ne ponovi. Škola nije mjesto za takve stvari, a bilo bi dobro da se ne ponovi ni izvan škole“, rekao je ravnatelj.

„A sada, Nick, ti možeš ići. A što se tebe tiče“, obrati se Benu, „ti ćeš ostati u kazni jer je očito da si ti sve započeo.“

„Ali...“

„Bez ali“, prekinuo ga je ravnatelj.

Nick je otišao sa smješkom na licu, a Ben još ljući nego kad je došao u školu.

4.poglavlje

Kad se vratio iz škole, odmah je otišao u sobu gdje je na krevetu pronašao poruku:

ZABORAVI TULUM!
TOJE ZA TVOJE DOBRO!
vidimo se uskoro

Ali Ben nije htio zaboraviti tulum već mu se jeko veselio i žarko je čekao da se smrači.

U međuvremenu je razmišljao o tome tko bi mu mogao to uraditi.

Možda netko tko nije pozvan i sad se želi osvetiti, razmišljao je, ali se nije mogao nikoga sjetiti.

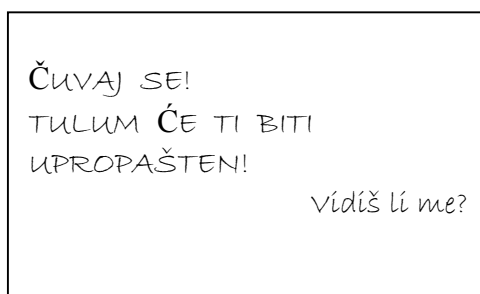
Jedina osoba koju nije pozvao je Jack, razredni štreber kojeg nitko nije volio. Ali ni njega samoga nisu zanimali tulumi, tako da on odmah otpada s popisa.

Prvi gosti su došli oko 21⁰⁰ h.

Svi su donijeli i mali poklon za Bena.

Kad su svi stigli zajedno su krenuli u dnevnu sobu kako bi Ben otvorio poklone.

U jednom poklonu pronađe i poruku:

ČUVAJ SE!
TULUM ĆE TI BITI
UPROPAŠTEN!
Vidiš li me?

Ben se osvrne oko sebe. Nitko mu nije djelovao sumnjivo... osim Nicka.

Tada počne tulum. Ben se odlučio opustiti i ne misliti na poruke... bar dok ne prođe tulum.

Oko ponoći se u wc-u začuje vrisak.

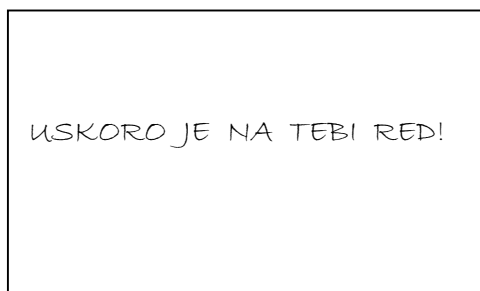
Vjerojatno lažni pauci, pomisli Ben smijući se.

Ali se vrisak ponovi i Ben odluči provjeriti što se gore događa.

Unutra je bila zaprepaštena Tibby, a na podu Mia, puna krvi.

„MRTVA JE!“, vrisne Tina i otrči niz stepenice kako bi obavjestila ostale.

Ben se osvrne i na ogledalu ugleda krvlju napisanu poruku:

USKORO JE NA TEBI RED!

Ben pomisli kako je sve to namještaljka.

„Probudi se Mia, znam da glumiš“, pokuša je dozvati.

Prodrma je, ali reakcije nije bilo.

5.poglavlje

Ben se sa strahom vraćao u podrum kako bi obavijestio goste kako je tulum gotov. Kad je otvorio vrata nešto se objesilo pred njega i on se prepaio, ali ubrzo je shvatio: *Ah, samo kostur.* Ali na njegovu žalost, to nije bio samo kostur već se na njegovu mjestu nalazilo truplo njegovog prijatelja Chrisa. Zaprepašteno je pogledao u svog prijatelja koji je visio pred njim, a zatim goste koji su se zabavljali plešući uz glazbu.

„TKO JE OVO UČINIO?!“, prodere se Ben.

„ŠTO?“, ogласi se grupa, vjerojatno očekujući neku šalu.

„Tko je ubio moje prijatelje, Miu i Chrisa?!“

Grupa je utihnula i glazba je prestala.

Svi su prestrašeno gledali jedni u druge.

Tulum je završio i svi su otišli svojim kućama.

Ben je bio na izlazu iz podruma kad su se vrata zatvorila... i zaključala.

Ali njega danas više ništa nije moglo iznenaditi. Odlučio je o svemu dobro razmisliti.

Upalio je svjetlo i sjeo.

Zašto se to baš meni događa?, razmišljao je. *Sve te prijeteće poruke. Zašto sam ja izgubio najbolje prijatelje?*

Tada se otvori sarkofag, ali iz njega umjesto mumije ispadne Nicka, još jedna gošća s tulumu.

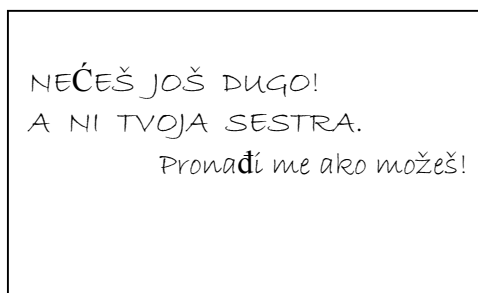
Ben nije mogao vjerovati. Prodere se:

„ZAŠTO MI TO RADIŠ?! TKO SI TI?!“

Na podrumskim vratima se pojavi Benova majka.

„Bilo bi najbolje da odeš u krevet i pokušaš zaspati. Ovo je bio naporan dan za sve nas. Ja ću nazvati policiju“, reče mu, a on ju poslušao i bez oklijevanja ode u svoju sobu.

Na jastuku je pronašao još jednu poruku na kojoj je pisalo:

NEĆEŠ JOŠ DUGO!
A NI TVOJA SESTRA.
Pronađi me ako možeš!

Zabrinut za sestru, Ben odmah ode u Amynu sobu i zatekne krvav krevet.

6.poglavlje

„Amy, Amy, gdje si?!“, počeo ju je dozivati.

„Što vičeš?“, upita ga sestra dolazeći iz hodnika. „Ovdje sam.“

„Što ti se dogodilo? Zašto ti je krevet krvav?“

„To je samo kečap, iz sendviča.“

„Uh, hvala Bogu! Već sam se prepao da ti se nešto dogodilo.“

„A što bi se to meni dogodilo?“, upita sa smješkom na licu. Onda se sjeti:

„Ah, misliš na onog ubojicu? Bez brige, živa sam.“

Odahnuo je i vratio se u krevet. Prije nego je uspio sklopiti oči, na prozoru je ugledao sjenu - sjenu sa sjekirom u ruci.

Prepavši se, iskoči iz kreveta i izađe iz sobe. Otišao je u kuhinju po čašu hladne vode. Otvori hladnjak kako bi uzeo vodi i zatetura unatraške:

„NE!To nije istina!“, vrisne nakon što je u hladnjaku ugledao glavu Chestera, njihovog kućnog mačka.

Uz glavu je stajala i poruka:

PAZI SE!
OVO BI SE MOGLO I TEBI
DOGODITI!!!
Ha, ha, ha!

Oprezno je otišao u sobu i legao u krevet. Nije mogao zaspati, previše se bojao.

Ovo je sve san, razmišljao je. Ovo je noćna mora i sad ću se probuditi i sve će biti u redu.

Ali to je bila stvarnost.

7.poglavlje

Ujutro su trupla tajanstveno nestala, a u dnevnoj sobi Bena je dočekala majka zajedno sa dva policajca.

„Dobro jutro, Bene“, pozdravi ga jedan policajac. „Molim te, pridruži nam se.“

„Jutro. A zbog čega ste tu?“, upita ih Ben.

„Ovi policajci su došli zbog jučešnjih ubojstava“, objasni mu majka. „Došli su pogledati trupla, no njih nema.“

„I? Kako bih ja tu mogao pomoći?“

„Pa, vidio si žrtve nakon ubojstva. Možda imaš neke podatke koje mi nemamo.“

„O, zar vi mislite da sam ja ubojica?! Ako je tako, nemam vam ja što objasniti!“

„Bene, smiri se. Policajci ne sumnjaju ni na koga, zato su i došli. Žele ti postaviti nekoliko pitanja kako bi doznali nešto više o ubojstvima“, pokušala ga je smiriti majka.

„Ok, što želite?“, upita ih.

„Tko je sve bio na tvom tulumu?“, bilo je prvo pitanje.

„Svi iz razreda, mislim, svi osim Jacka. Mislim da su bili svi osim njega.“

„Dobro, možda se poslije sjetiš još nekoga. A što se tiče Jacka, bi li on mogao to učiniti, možda iz ljubomore?“, upita drugi policajac.

„Ma ne. On je razredni štreber i ne mari za tulume, kao ni mi za njega...“

„Možeš li nam sad nabrojati imena ubijenih i gdje su ubijeni, jer bismo ta mjesta trebali posebno pregledati?“, nadovezao se prvi policajac.

„Pa... Miino truplo sam pronašao u wc-u, Chrisovo i Nickino u podrumu, a nadodao bih i svoga mačka Chestera, kojeg sam pronašao u hladnjaku, ako se računa“, zadnji dio je rekao dijelom u šali, iako ga je i njegovo ubojstvo jako pogodilo.

Ali policajci su bili ozbiljni:

„Naravno da se računa, i tu možda možemo pronaći neke važne dokaze.“

Policajci su postavili još nekoliko pitanja, a zatim su se zahvalili i otišli.

Toga dana je Amy otišla u posjet prijateljici Sarah, kod koje će ostati nekoliko dana, do Benovog rođendana.

8.poglavlje

U školi je Bena dočekao Jack, koji ga je zamolio da mu nakon nastave pomogne oko matematike. Iako je Jack bio štreber, oko matematike mu je uvijek trebala nečija pomoć, jer je to predmet koji se ne može naštreat već se treba shvatiti.

Ben je pristao, a dan u školi mu je tekao jako sporo.

Bio je u nekom drugom svijetu - svijetu zločina i ubojstava.

Cijeli vrijeme, kao i proteklih dana, je neprestano razmišljao o tome što mu se događa, da se nije mogao nimalo skoncentrirati na svijet oko sebe.

Također, jako su mu nedostajali prijatelji: Chris, Mia i Nicka, s kojima je provodio većinu vremena.

Nakon nastave je krenuo kod Jacka kako bi mu objasnio zadatke iz matematike.

Jack je već pripremio bilježnice. Ostavio je Bena da promotri zadatke dok on ode po slatkiše i piće.

Umjesto zadataka, Ben je malo promatrao Jackovu sobu. Jako se iznenadio kad je pronašao poruke identične onima koje je on dobivao.

Ili je on ubio moje prijatelje, ili možda i on dobiva prijete od iste osobe kao i ja, razmišljao je, ali nije htio ostati u nedoumici. Odlučio ga je pitati.

Jack se vratio s punim pladnjem.

„Možemo početi“, reče.

Ben je pristao i počeli su riješavati zadatke.

Dok su rješavali Ben je razmišljao kako započeti temu i uskoro je prešao s razmišljanja na djelovanje.

„Hej, Jack, jesi li možda čuo za ona ubojstva na mome tulumu?“

„Da, od tada i sam živim u strahu. Sva sreća da nisam bio tamo. Znaš, htio bih ti nešto reći, ali obećaj da se nećeš ljutiti.“

„Ok, obećajem. Što je?“

„Otkako su se ona ubojstva dogodila, moji roditelji nisu baš sretni što sam te pitao za pomoć oko matematike... a i ja se nelagodno osjećam u tvom društvu.“

Ben se nasmiješi:

„Obećajem da te neću ubiti. Nastavimo sad s rješavanjem.“

Jack mu se učinio iskren i nije ga htio više ništa propitkivati, a poruke je vratio tamo odakle ih je i uzeo.

Došavši pred kuću, ulazna vrata su bila zaključana, a na njima poruka.

Odahnuo je vidjevši kako je to samo poruka od njegovih roditelja:

OTIŠLI SMO U KINO.
VEČERA TE ČEKA NA
STOLU.

mama

Otrgnuo je poruku s vrata i s druge strane ugledao još jednu poruku:

ČUVAJ SE!
A I SVOJE RODITELJE.
(moglo bi im se nešto dogoditi u
kinu)

Još malo pa gotovo!
ha ha ha

Na trenutak se ukočio od straha. Zatim se osvrnuo oko sebe jer se strašno bojao da bi on mogao biti sljedeća žrtva. Kad se uvjerio da nema nikoga, sagnuo se da uzme ključ, ali ga je nešto veliko oborilo na tlo.

9. poglavlje

Kad se okrenuo, ugledao je susjedinu labradoricu Lunu.

Kad ju je otjerao, podignuo je tepih da uzme ključ, ali tamo nije bio jedan već dva ključa.

„Dva ključa?!“, uzvikne Ben. „Jedan je od moje kuće, a od čega je drugi?“

Začudo je gledao starinski ključ.

Vjerojatno je od neke škrinje, ili starinskih vrata, razmišljao je.

Čim je ušao u kuću, pronašao je odgovor na svoje pitanje. Taj odgovor je bila još jedna u poruka koju je zatekao u blagovaonici. Na njoj je pisalo:

OTIĐI S OVIM KLJUČEM U
NAPUŠTENI DVORAC.

(ne)sretno

Na njegovu sreću, roditelji su mu se iz kina vratili čitavi.

Na spavanje je otišao razmišljajući o pronađenom ključu i poruci u dvorac „zarobljenih duhova“. Djeca su se bojala ići u taj dvorac zbog stare legende koja je govorila da u dvorcu žive duhovi obitelji Witch koji su zarobljeni između dva svijeta.

Sutradan je Ben odmah nakon doručka odlučio otići u napušteni dvorac. Doručkovao je na brzinu, uzeo ruksak i bicikl te se zaputio na malo brbašće na kraju ulice gdje se nalazio stari dvorac.

Došavši pred dvorac, Ben shvati da su vrata širom otvorena. Negodovao je, ali je ipak odlučio ići do kraja. Odmah na početku je naišao na jednu poruku.

OTIĐI U SOBU PRINCEZE
ANABELLE.
(pokušaj ju pronaći)

Dvorac je bio zbilja velik i mislio je da je nikad neće naći. Beznadno je lutao po dvorcu i napokon naišao na jedan trag. Poruku na jednom vratima. Ponadao se da je to prava soba. Na poruci je pisalo:

JESI LI
PRONAŠAO?

Ali kad je ušao zatekao se u plesnoj dvorani te nastavio tražiti dalje.

Naišao je na krvavi trag.

10.poglavlje

Prateći krvavi trag, Ben dođe do tražene sobe. Ispred kreveta je odmah ugledao veliku starinsku škrinju i na njoj poruku:

OTVORI KLJUČEM ŠKRINJU
I ZAIGRAJ DETEKTIVA
IGRU.
Riješi slučaj Noá vještica

„Tko si ti?! Zašto mi to radiš?!“, proderao se, ali odgovor koji je dobio bila je samo njegova jeka.

Drhtavim rukama okrene ključ u bravi i lagano otvori poklopac. Unutra se nalazila nekakva odjeća, a ne vrhu još jedan ključ.

Ugledavši odjeću, Ben upita:

„Je li ovo neka šala?!“

Nije dobio odgovora te nastavi dalje prateći krvavi trag.

Hodajući tako po dvorcu, promatrao je novi ključ koji je dobio. Ključ je bio sličan prvim, ali manji. Uskoro naiđe na nekakvu kutijicu, vjerojatno za nakit te se slegne kako bi je pokušao otključati. Ključ je pripadao toj škrinji, ali prije nego ju je otvorio, ugleda poruku:

OTVORIJE AKO IMAŠ
HRABROSTI

Ne obazirući se na poruku, Ben podigne poklopac.

U kutiji ugleda 40 prstiju. Pomisli kako su to prsti osoba ubijenih na tulumu, ali se sjeti da su tamo bile samo tri žrtve: Mia, Chris i Nicka.

Na jednome prsti ugleda zlatni prsten koji mu se učini poznat, ali se mogao sjetiti gdje ga je već vidio.

S prstima je bio još jedan ključ.

Ben nastavi slijediti krvavi trag. Hodao je hodnikom i trag se prekine kod jednih vrata.

Ušao je u prostoriju. Bila je to još spavaća soba, a na podu se nalazila škrinja identična onoj prvoj. Ben posegne prema ključanici.

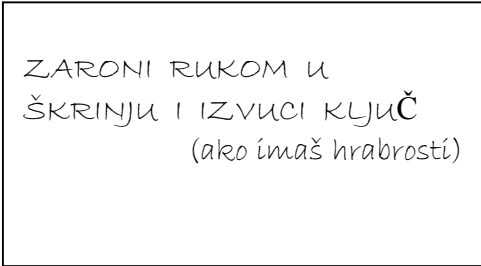
Što li je u njoj, pitao se.

Otvorivši škrinju, zaprepasti se, zatetura nekoliko koraka unatrag i vrisne:

„ZAŠTO TO RADIŠ?!“

11.poglavlje

Škrinja je bila puna krvi, a na površini je virila Miina glava. Na unutrašnjosti poklopca je stajala još jedna poruka:

ZARONI RUKOM U
ŠKRINJU I IZVUCI KLJUČ
(ako imaš hrabrosti)

„NARAVNO DA IMAM!!!“, uzvikne iako ni sam nije bio siguran u sebe.

Sabere se i uroni ruku u škrinju. Nakon što je izvukao ključ nastavi pratiti krvavi trag.

Ovoga puta ključ nije pripadao škrinji već ključanici srebrnih vrata.

Umetne ključ u bravu, duboko udahne i okrene ga.

Na podu sobe je ležao Chris, ali samo u donjem rublju.

Sudeći po tome, Ben shvati da je odjeće iz prve škrinje pripadala žrtvama tuluma.

Oko Chrisovog vrata je na konopcu bio obješen ključ, a kod kreveta iste sobe je stajala još jedna škrinja.

Otvorivši je, ugleda cipele - četiri para.

„Dosta mi je ovoga!!!TKO SI TI?!“, uzvikne.

Kako nije dobio odgovor, nastavi hodati po dvorcu cijelo vrijeme držeći pogled na krvavom tragu. Dođe do kupaonice.

Uđe unutra i u kadi ugleda Nicku, također i donjem rublju.

Na njenom tijelu je bila krvlju napisana poruka:

NADAM SE DA TI NIJE
DOSADILO!
OSTAO JE JOŠ SAMO JEDAN
KLJUČ.
*Ali koja je osoba
još ostala?*

Isto se pitao i Ben:tko je četvrta osoba?

12.poglavlje

Došao je do još jednih vrata, na kojima je visio posljednji ključ. Drhtavim rukama je otvorio vrata, bojao se koga će zateći s one strane.

U sobi je ugledao još jednu škrinju identičnu ostalima.

Ali tko je unutra?, pitao se.

Na škrinji je ugledao poruku:

BOJIŠ SE, HA?

„NE!“, uzvikne nesigurnim glasom.

Jako se bojao, ali nije htio to pokazati toj osobi koja ga zastrašuje.

Odahnuo je kad je otvorio škrinju jer je u njoj bilo samo Chesterovo tijelo, čiju je glavu pronašao u hladnjaku.

Uz tijelu je bila i poruka:

MISLIŠ DA JE GOTOVO?
E, NIJE!
JOŠ MORAŠ OTVORITI
ORMAR.
Ha, ha, ha!!!

U ormaru se nalazi truplo četvrte osobe, shvati Ben i približi se ormaru.

Obujmi ručku rukom i zastane.

Srce mu je luđački tuklo, sa čela mu je kapao znoj, a u tijelu mu je rasla napetost.

Ali znao je da mora pogledati unutra. Zatvorio je oči i naglo otvorio vrata. Osjetio je kako mu je nešto palo na noge. Otvorio je oči i ugledao nečija leđa. Okrene truplo.

„NEEEEEEE!!!!“, Benov je vrisak odjeknuo cijelom prostorijom.

Istog trenutka se i onesvjestio.

13. poglavlje

Kad je došao svijesti nalazio se na istom mjestu kraj istog trupla.

Još nije mogao vjerovati vlastitim očima. Pokraj njega je beživotno ležalo tijelo njegove sestre, ali sada se tu nalazila i poruka:

NADAM SE DA SAD
SHVAĆAŠ OZBIJNOST
OVE IGRE
(možda sam upravo
sad kod tebe doma)

Odmah je izašao iz dvorca, uzeo bicikl i odjurio doma.

U kući je zatekao mamu kako pije kavu sa njegovom djevojkom Larom.

„TI!!! Zar ti?!“, istog trena je vrisnuo, nije se mogao suzdržati.

Bio je siguran u to da je Lara počinila ona ubojstva.

Ona je bila sretna što ga vidi:

„Da, ja sam“, u početku se činilo da potvrđuje. „Upravo sam stigla s puta i odlučila te posjetiti, ali te nisam našla kod kuće. Tvoja majka me je ponudila kavom i odlučila sam te pričekati.“

Ben to nije zvučalo nimalo iskreno:

„Molim te, samo nemoj glumiti.“

„O čemu govoriš?“

„Samo dođi u moju sobu da porazgovaramo. Ok?“

„Nema problema.“

Smjestili su se na njegov krevet i Ben je izravno započeo razgovor:

„Prvo Mia i Chris, zatim Nicka, pa čak i mačak, i na kraju Amy. Kako si to mogla učiniti?! Što želiš postići time? Što želiš od mene?!“

„Sorry, ali ja stvarno ne znam o čemu govoriš!“

„Znaš ti dobro čemu ja govorim, ti si ih...“

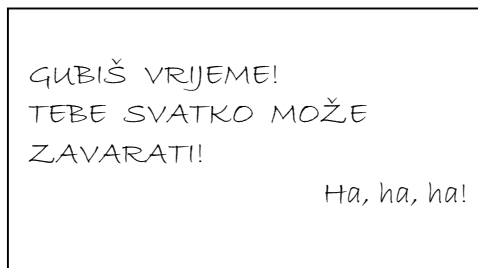
„Imaš poruku na prozoru“, prekine ga Lara pokazujući prstom na ceduljicu pričvršćenu za prozorsko staklo.

Ondje se zaista nalazila ceduljica.

„Molim te, prekini već jednom s time“, reče Ben odlazeći po ceduljicu, i dalje misleći kako je to Larino djelo.

Ali poruka ga je uvjerila u suprotno.

14. poglavlje

„Što bi to trebalo značiti?“, upita ga Lara koja je također promatrala ceduljicu.

„Nemam vremena, objasnit ću ti kasnije“, reče i odjuri.

Ovog puta cilj mu nije bio dvorac nego policijska postaja. Odlučio je sve prijaviti.

Ugledao je policajce koji su bili kod njega dan nakon ubojstava na tulumu.

Na brzinu im je sve ispričao.

„Hajde odvedi nas u taj dvorac, da vidimo dokaze“, reče mu jedan policajac i on pristane.

Došavši pred dvorac zatekli su zatvorena i zaključana vrata. Policajci su morali provaliti.

Srećom, krvavi trag je još uvijek bio na podu.

„Uzet ćemo uzorak za analizu“, reče jedan policajac te uzme uzorak krvi.

Obilazili su sve prostorije, a Ben je bio sve zbunjeniji jer su sva trupla nestala.

Sve je bilo potpuno čisto - sve osim traga na podu.

Kad su došli do posljednje prostorije, policajci su postali jako živčani.

„Što ti misliš, da se možeš zezati s nama i ovim slučajem?! Smatraš nas budalama?!“, izvikao se na njega jedan policajac.

„Ovo je ozbiljan posao, a ne zezancija“, nadoda drugi.

Nakon toga su otišli, a Ben je nastavio istraživati dvorac ne bi li nešto pronašao i to ga je dovelo da još jedne poruke:

ŽELIŠ UNIŠTITI IGRU?!
PREDATI ME POLICIJI?!
NEĆEŠ USPJETI!!!
PRIPREMI SE NA PRAVI
STRAH!
(ali bez poruka)

Ben se vratio kući. Ostatak dana ja protekao u miru, a što je najvažnije, nije bilo poruka.

Hvala Bogu, ostavio me na miru, pomisli Ben.

Legavši u krevet, nije mogao zaspati pa je gledao TV. Na programu je bio zanimljiv krimić, kad na prozoru ugleda nečiji obris.

Bio je 100% uvjeren da je to Nick.

Nesigurno priđe prozoru i razmakne zavjese.

Vani nije bilo nikoga.

Vjerojatno mi se samo učinulo, zbog krimića, pomisli.

Ali nije mu se učinilo. Krajičkom oka je ugledao nešto pod prozorom. Otvorio je prozor i vidio sjekori prekrivenu krvlju.

Odlučio se vratiti u krevet, a ujutro nazvati policiju.

Cijelu noć nije oka sklopio. Previše se bojao.

Kad se probudio, pogledao je kroz prozor, ali sjekire više nije bilo. Sišao je na doručak.

Spremao si je mlijeko sa žitaricama, kad ga je prekinula zvonjava telefona.

Podigne slušalicu:

„Halo.“

S druge strane tišina.

„Tko je to?“, glas mu je podrhtavao.

Linija se prekinula.

Nakon nekoliko trenutaka telefon je ponovno zazvonio.

„GADE, ŠTO HOĆEŠ OD MENE?!“, proderao se.

„Smiri se, Bene. Zovem iz policije u vezi s uzorkom iz dvorca.“

„Ah, oprostite. Neki me je gad zezao preko telefona, mislim da je ubojica... ma nema veze, što ste htjeli reći?“

„Ono uopće nije krv, nego samo kečap.“

„Ali... to nije moguće, vidio sam tijela...“

„Ne, Bene, ništa ti nisi vidio, samo se poigravaš nama.“

„Ali, ja...“ Linija se prekinula.

16.poglavlje

Ben odluči sam istražiti dvorac i pronaći dokaze koji će potvrditi sve što je rekao. Nakon doručka je krenuo u dvorac, ali ga je zaustavila mama želeći da počisti tavan.

Čisteći tavan, Ben primjeti da se kroz prozor u daljini vidi dvorac pa ga je odlučio promatrati kroz stari djedov teleskop. Postavio je teleskop pred prozor i usmjerio da prema dvorcu, ali je prvo morao počistiti tavan.

Čišćenje je potrajalo i već se smračilo, ali Ben je htio još ostati kako bi promatrao dvorac. Stara građevina je bila u potpunom mraku što je normalno jer tamo nitko ni na živi. Promatrao ga je desetak minuta, a kako se ništa nije događalo, odlučio se spustiti u kuhinju na večeru. Upravo kad je krenuo, u dvorcu je došlo do iznenadne promjene: u jednoj prostoriji su se upalila svjetla, a pred dvorac je stigao jedan kombi. Ben odluči otići pred dvorac i ništa ga u tome nije moglo spriječiti.

Kad se približio dvorcu, zaustavio se čuvši neke glasove. Dva muškarca su iz kombija vadili napunjene vreće za smeće, smotuljke i kutije, a i razgovor koji su vodili bio je čudan:

„Moramo ovo brzo izvaditi, prije nego nas netko uhvati.“

„Da, upravo tako. Onaj mali će se sigurno ponovno vratiti. Kako se ono zove, Ben?“

„Da, Ben. 100% će se vratiti, a kad dođe, dočekat će ga ogromno iznenađenje.“

„Ha, ha! Jedva čekam. Ovaj tjedan je super protekao.“

„Da, od Noći vještica pa do danas. Šteta što sad završava.“

„Šteta, ali sad moramo sve pripremiti. Jako se veselim sutrašnjem okupljanju sutra u 15h.“

Pitam se što će se ovdje sutra dogoditi, razmišljao je Ben. Tko su oni ljudi? Kako znaju moje ime? Moram sutra doći. Ali kako? Pa meni je sutra u 15h rođendansko slavlje, neću uspjeti.

17.poglavlje

Kad se vratio kući, otišao je u krevet. Tu noć je grmjelo, sijevalo, a kiša je obilno padala. Ben nije mogao zaspati. U prizemlju se čula buka.

Vjerojatno mama ili tata, pomisli.

Ali lupa se pojačala i Ben je odlučio provjeriti što se događa.

„O, NE!!!“, viknuo je Ben sav u očaju. „TATA! Brzo! Dođi!“

Ben nije mogao zaustaviti suze. Na kuhinjskom podu je ležala Benova majka, probodena nožem.

Kad je tata došao kraj njega i sam se rasplakao.

Kad se uspio sabrati, tata mu je rekao: idem nazvati policiju da odmah dođe, a ti otiđi u sobu i pokušaj se smiriti.

„U redu.“

Dok je njegov tata telefonirao, odlučio je još jednom otići do mame.

Međutim, kad je došao u kuhinju dočekao ga je neočekivan prizor: krvavi nož je bio na podu, ali njegove majke nije bilo.

Obavjestio je tatu o tome i on je to nadodao u telefonskom razgovoru.

Ben se njegov tata činio prilično smiren nakon ovoga što se dogodilo, ali je to zanemario i vratio se i sobu. Ostatak noći je proveo tugujući za mamom. Također je bio svjestan da sada propada i rođendanska proslava. *Možda odem u dvorac*, razmišljao je dok su mu suze klizile niz lice.

18.poglavlje

Nakon što je ipak nešto malo uspio odspavati, sišao je na doručak. Tata mu se nije činio previše tužan zbog sinočnjeg događaja.

Ben otvori hladnjak kako bi uzeo mlijeko i ugleda rođendansku tortu koju mu je majka ispekla. Nakon doručka je otišao u sobu slušati glasnu glazbu koja ga je uvijek smirivala. Uz nju bi se opustio i zaboravio na sve probleme.

Oko 14 h, prije odlaska u dvorac, odluči uzeti krišku rođendanske torte, ali kad je otvorio hladnjak nije bilo. Pomislio je kako ju je tata uzeo, ali njega nije bilo u kući.

Tada odluči krenuti u dvorac.

Stigavši u blizinu dvorca, začuje mjaukanje.

Odakle mačka u dvorcu?, pitao se.

Došavši pred vrata vidio je da su otvorena i bilo je jasno da mjaukanje dolazi iznutra.

„Mic, mic“, pokušao je dozvati mačku.

Iz dvorca je dotrčao Chester, ravno u Benovo naručje.

„Ti... ti... to nije moguće! Ti si mrtav! Držim duh mrtve mačke“, Ben nije znao što se događa. Odakle Chester u dvorcu.

Na vratima je stajala poruka:

U DVORANI ZA BAL
SPREMA SE ROĐENDAN.
HITRO TAMO POĆI TREBA
GDJE ZABAVA I VESELJE
SE SPREMA.

Požurí!

19.poglavlje

Ben nije shvaćao ovu zagonetku.

„Shvaćam što je dvorana za bal!“, proderao se. „Ali kakav rođendan?! Kakvo veselje i zabava?!“

„Otiđi tamo i shvatit ćeš“, začuo je tajanstven glas.

Taj glas mi je odnekud poznat, pomisli.

Odmah krene u plesnu dvoranu. U njemu je rasla napetost, ali ne hrabro krenuo naprijed. Stigavši pred dvoranu, zastao je, ne bi li začuo kakav žamor, ali je s druge strane vladala potpuna tišina. Otvorio je vrata.

„IZNENAĐENJE!!!“

Ben je ostao zapanjen.

U dvorani su bili mama, Amy, Chris, Mia, Nicka, tata, policajca i mnogi drugi njemu poznati ljudi.

Ben se obrati „mrtvima“:

„Vi... vi... pa vi ste mrtvi... vi ste...“

„Ne, Bene, nismo mrtvi“, reče mu mama. „Ovaj cijeli tjedan, od Noći vještica pa do danas, sve je to bilo organizirano za tebe.“

„I policajci...“

„Zapravo, mi nismo pravi policajci, već samo poznanici tvojih roditelja“, reče mu jedan policajac.

„I tata...“

„Da.“

Nije znao što bi rekao.

Kad je došao k sebi opustio se i pridružio zabavi koja je trajala do kasno u noć.

Ujutro još uvijek nije mogao vjerovati što mu se dogodilo.

Odmah se otišao sastati sa svojim prijateljima od kojih je saznao kako je sve isplanirano.

Uživao je slušajući ih.

Također, znao je da će ovaj događaj zauvijek pamtiti i još mnogo puta prepričavati.

KRAJ

Iva Čanžek, 2.a (2009.)